

1917-01-06

AFSENDER

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

MODTAGER

Augusta Pedersen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Rosenvænget

Arkivplacering:
Mappe 87 nr. 58

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Rosenkrantz 6-1-1914

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 87 Nr. 58

Kjære Augustamoder. 'J' skryder dig, høj grad
brev, og havde vist og så skrevet tidligere, hvis
det ikke havde været, at j' syntes, i julemæg
skulde have lidt ro om aftenen, sammen
med børnene. Først da tak for din to breve,
hvad nu det sidste angår om Nissen med
mere problemer, så ved j' jo kun halvvejs hvad
du mener, for at du er glad ved vore gamle
danske Fantasi, folkefantasi, figurer, betyder
j' jo godt, så vist som j' selv har brugt Nissen
som repræsentant på julemarkedet for netop det
samme gode jordbunde som du taler om, og som
det du får besøg af engelen. Men hvad du mener
med at få det med ind ved juletræet, er j' ikke rigtig
klar på, kun at du, ikke dermed kan mene, at
en masse i strikket grønt drøjt, med ditte blyrint
ansigt og ditte røde hue bør siddende under træet
eller på en gren, for selv om børn kan glæde
sig over slige dukker, så er det jo ikke Nissen.
En god jule og hyggelig historie er nærmest.

men havde de ellers skrevet om os, og endt
og blot roste, og dybt, for at vi nok det
Peder Stenke lare at fortælle, at budningene
fikk lov at blive kristne, men at de umuligt
kunne blive jøder. I vore dage har prædike-
ne vist nok at fortælle, at folk ikke vil leve
til prædike, for at vi dog det bedste i
i sin tid vilde Engländerne lare andre folk
til england, eller i alt fald ikke anerkende
andre (dog ikke Krist) men da de hørte
amerikanske Frøstatter nu de lare, lare
engländerne at unde andre folk frihed til
at være dog selv, selvom Skjædet er øget.
Prædike og vist ikke lare mere. Men
nu det vil være borte. Vi lare, først var
i dag borte, at den dag fra min fest var
ikke af Jakob Knudsen, men af Johannes
Krogsh, eller, og at vi det bedste ved den,
at han lagde vester, på det rette Skud. Det da
skriver om den gamle Vortovnerne dybt,
men mon ikke Grundtvig først lare den i

hvilken grad den havde udpræget behov, så
de blev dog lare med udpræget, at det lare
i hans ord, på en gang, lare det med det
Andet. For øvrigt har vel Søren Kierkegaard
besøgt den første del så grundigt, så det
dog var en Guds udpræget, at vi ikke Grundtvig
bragte. De skal ikke gæne det, for at prædike
og med Grundtvigske vers, de i skildrer vel
komme, og vi kan se ingenlunde alle de der
komme med, men fæle os dog, vi den lare
en eller anden verschie vi ikke kan se, når
vi ikke vil se for at unde dig det navn, der
den første line. 10/12 17 Kjer Augusthøst
tælle for det bedste borte, men i den i dag i dag med
det med, de at blive for det med alle gamle, som har
laret det lare. Det er efter det lare til det at
lære det borte på den gang, for det i med borte, vist
helt, at de skæder om Versen på den og gammel Ind-
bunden lare del og det vist, noget godt skæder
den kan tage med england, men som fortælle, gæne
sig i krogene, fordi det fæle til borte af den, end end
i tidet. (Det var i anledning af det julemarked der kom
ind på sådanne tanker, som i mange tider med andre
ord, alligevel ikke rigtig. Men om i tron, at i krogene

for en ting, skal hjælpe til at vi må komme
til at sælle igen, finde vor egen folke sjæl og være
god ved den. Dertil vil jeg svare, gid det var så vel, ja
gid det var. Men jeg kan ikke sige jeg har en lys tro
i den retning. Jeg synes, der er så meget der tyder på,
at socialismen får mere og mere vind i sejlene,
og med alt hvad godt der vel kan være ved social-
isme, så ~~læng~~ er det vist ikke nationalisme, men
derimod internationalisme den fører, dit skæppe,
og selv om krigen deler folkedragene, og Ententen
siger at den kæmper for de små nationers ret til at
eksistere, så tror jeg det står bærer hen imod tiden
hvor socialisme og kapitalisme må udkæmpe deres
mellemløbskrig, og meget andet bliver der ikke plads
til. Men for resten optårner der sig framtidsgæder
langt ud over hvad jeg kan sige noget om. Uoplevelser
meget frygteligt voldsomt og foruroligende, og udvirk-
ningen tager fart. Jeg må nøjes med at stole på,
at der er en Herre som altting mæster, at han har sine
mål og sine veje, og redder hvad reddes skal.

Det er udmærket hvad du skriver om Tider på Simon
Gærvers tag, at han måtte lære, at hedningfolkene
skulde ikke blive jøder, inden de blev kristne, eller
rotte, at frelsten var ikke blot for jøderne. Jeg håber Gud
lærer præsterne (og os alle) noget, denne stund.

Men mine bønner munder altid ud i; om vi blot
 må love hijsigt at bede til, at hans vilje må ske,
 fordi vi føler, at vore ønsker er skrøbelige, og dog
 kan vi ikke lade være at have dem nærede.
 Ja! Du har ret, dengang med Peder blev der vægget
 og værnet om alt det inderste, ejendommelige
 det dybe og dybe i de, i Guds vilde skabte
 hedningehjærter. Jeg synes ikke Morten Christen
 har syntet vider med mig, men han havde jo
 netop siddet til at modtage, arbejde med, ej
 alt det du mener. — Se det var det gamle brev,
 meget ufuldkomment besvaret, men jeg må ven
 til det nye. Tak for gode ønsker for året der
 begynder den 18/11 17, at I kunne huske den dag!
 Hvordan det går med belysningen, jo tænkt, vi har
 fast elektrisk lys og lyktelampe, men desuden har
 Agnete vist skrevet, og vi sparer, og har små
 parer, så der er mange mørke kroge til tiggerne.
 End vi fik elektricitet, levede vi på en nykøbt
 gammeldags olie lampe og en del lamper vi havde
 fast fat i. Petrolium var der slet ikke tale om. Jeg
 kan virkelig ikke huske hvorledes M. Angelas David
 blev til. Var det noget med, at en anden kemiker havde

forbrydet marmorblokken, og opgav den, og så
tog M. A. den, og lovede David. Jeg kan ikke
sige, at vi er gået til datterfoster, men vi kunne
have været en kær fest, hvor Clausen, talte
godt. Jeg hører: alt det jeg skal have udrettet,
og om aftenen er jeg træt, hører fast hjelmene. I
brevet til Agnete Stær: Hvad går Jentens og
tanke om det alt sammen: det vilde jeg gerne høre:

Ja noget om det Stær der måske allerede forud
i dette brev. Og hvad du skriver om det er her
fæst ved Grundtjen, og at vi må stole på det, som
den vardi vi skal se at bevare, og Gud give for
lov at bevare, det er jo også i mine tanker men den
er så meget og så stort, så jeg ikke ret ved
ud eller ind. Det jeg særlig spejder efter, det er
Jödelands frigørelse, jeg føler det som det
betydningsfuldeste af alt det der nu er:

Kaas. Jeg ved der er langt til at den legemlige
frigørelse bliver til den åndelige, til at jøderne
blive den ypperste kristne menighed, men det
må være begyndelsen, for mig er det et stort
begreb: mærket, jeg håber tiden er inde.

Sig mig, kan I bruge penge til hjælp for

Søndagjyderne, så vil vi gerne sende Eder nogle af
tøj har vi vist ikke ret meget.

Jeg har haft en dejlig opgave, den er næsten for-
løj. Det var at give tegning til bidrag om en bog
i Mindebog over faldne Nordboer. 1814
19?? . Det er måske noget der ikke var antaget,
i hvert fald kan den ikke blive for dig for
krigen er endt. 11te Tænk! nu er tyrkerne ikke
længere herrer i Jerusalem! Nu er begyndelsen
gjort, til at jøderne kan samles, og når de er samlet,
kan Anden puste liv i de døde ben! Hvad vilde
oplevelser! Jeg tror ikke tyrkerne eller bliver her
der. Jøderne som er der, er der så vidt jeg ved ikke
meget ved, men de landflygtige kan nu samles der, og
får vel lov at opbygge landet. Blomstre som en
rosergaard! - Der er en anden ting som af og til falder
mig på sinde. Døden er syndens sold, døden kommer ind
i verden, fordi vi syndede. Det kan jeg ikke ret få til
at passe med, at mennesket ikke var det første der
blev skabt. Fordi var der skabninger med meget
kort levetid om hvilke vi ikke kan sige, at de
først syndede. Hvis ikke althvad naturunders-
søgelser lærer os, skal slås hen som spindulver.

sa med döden have hærgot skabningen inden
mennesket syndede. La Coux vilde muligens have
sagt, at hvad der skete inden Gud satte regn-
buen på himlen og syde, fra nu af skal vinter
og sommer ikke aflade at aflöse hinanden o.s.v.,
og jorden ikke ødelægges af vandflod, det kan
vi ikke regne med på samme sikre måde,
som hvad der tid ligges efter dette løfte,
men det er mig alligevel ikke fyldstgørende.
Hvad siger Du?

Of nu en glædelig julefest for eder og
alle Eders og Gud holde sin hånd over os
i det nye år. Mange hilsener fra Agnete
og eders Joakim Høysaard